

Восточната римска (греческа) империя имала не само сановници и полководци, съ които ся е тия гордила, и какавъто билъ Белисарий, отъ българетъ (словенетъ), но още имала и императори, какавъто билъ Юстинъ I-й, Юстинианъ I-й, Юстинъ II-й и Македонецъ Василий*), негли и други мнозина.

Изискательтъ, който желае да черпа свѣдѣние на мѣстото, ако отиде въ нашето време въ Солунъ и въ селата, които сж около него, ще наиде въ нихъ секжде българско народонаселение, что, говори съ чистъ български языкъ и что ся нарича българе. Отличителната черта на българщината имъ е това, чи въ новитъ времена начнаха да употребяватъ въ языкъ си членоветъ, които нѣма никое друго словенско нарѣчие. Времето, въ което сж введени тия членове въ българското нарѣчие, прилично е да бжде исторически испитано¹⁾. И така, както казахъ, въ Солунъ изискательтъ среща гласъ, нравове и произношения български. Но кога сегашнитъ солунски учители и селянцитъ²⁾ му сж чисти българе, какъ предкитъ имъ въ времето на Кирила и Методия, предитисящи (хиляди) годинъ можеха да бждатъ серби? Но ако въ Кириловото и Методиевото време тия били истинно серби и послѣ ся преобърнали въ българе, то това обстоятелство, като само по себе знатно³⁾, сочинителтъ на речената статия требува да го докаже сосъ историята.

Се⁴⁾ това, ще ми кажатъ, доста е вѣроятно и може да е истинно, но дѣ сж вашитъ доказательства, чи между сжщитъ римляне, греци и българе, които населяваха Солунъ и селата му и носеха общото римско имя, Кирилъ и Методий били сжщи българе? Ето моитъ доказанія на това. Секой ще ся согласи съ мене, какво за да изнамѣри нѣкой азбука на кой да е языкъ, която перво не е била, и послѣ да преведе на той языкъ такова произведение, каквото сж нашитъ священи книги, требува да е доста вѣдущъ на той языкъ. Може ли,

*) Василий родился близъ Адрианополь отъ бѣдни баша. Когато оный страшний грекомъ българский царь, Крумъ, въ 811 година отъ Р. Х. завоева Адрианополь, между другитъ плѣнници сяше и той Василий, още отрокъ, който и содержася¹⁾ въ плѣнатъ, додѣ стане миръ съ грецитъ при царѣ Мортагонѣ и императорѣ Леонѣ (820 г.). Достойнствата Василиевъ покачиха го на царскиятъ престоль. Зачто мѣсто-рождението му ся считаше тогази въ Македония, нарекоха го Маке-